

TÉREY JÁNOS

A Nibelung-lakópark*

(Hagen irodája a Gibichung & Nibelung-székházban. Hatalmas, posztóbevonatú díófa íróasztal, iratrendezők és számítógépek erdeje, zöldernyős banklámpa stb. Háttérben a nagy kivetítő. A faxból papírkégyó kúszik elő. Kora délutáni fények. Odakint egy ipari alpinista himbálózik a drótkötélen, és most érkezik a tisztítószerekkel az iroda ablakához. Hagen egy aranysegélyű írómappán könyököl)

HAGEN

Havonta bankett – vár a kvóta! Légy ott,
És markold föl világi osztalékod...
Meghízik, aki jókor piaci pástra lép;
Ölébe hull a fejpénz, hasznos szolgálatért
Folyószámlára fut be jutányos százalék.

Összeült a grémium;
Régi privilégium,
Hogy ellenőrzi testes könyvünket a Bizottság,
Másfélszáz könyvet áttekint,
Részeltet nagyságrend szerint
Harmincezer hűbérest... A pénztár érti dolgát:
Ha elsőbbségi vagy,
Tőkéddhez toldalék tapad;
A törzsbe küzdötted magad?
Köztünk is lesz szavad.

(Integet az alpinistának. Az alpinista mindebből semmit sem vesz észre)

Passzív társ nem remél, csak osztalékot,
Mindig vigyáz szájára, hogyha észet oszt,
Nem néz kártyák mögé: a józan éthosz!...
Orrod ne dugd ide, ha nincs egy építő jel-
Legű hozzászólásod: bizniszt bizgat a közhely.
Kéz mos kezet? Neked való érdekcsoport?

* Részlet a drámai költemény második részéből (Siegfried lakodalma).

Van meggyőző okod? Érvekkel indokold
A közeledést! Langusztára vásik
Az ínyed? Jók a referenciáink?
VEGYÉL – ÜLJ BENNE! Ülj papírokon,
De ne ülj közénk alanyi jogon:
Kitesszük szűrőd, nagyszájú rokon!

(Fölényesen)

Számlád állását kérdezd csak le szépen,
Táguljon csüggedés! – Töltsön el őserő:
Részedre hajlunk mindenféleképpen...
S a megjelenés nem kötelező.
Boldog, ki egy soványka szeletkét fölnyalából
A G & N tüdőként dagadó vagyonából.
Ahogy részesedésed, pofád is átlagos;
Jelenléted, ha kussban vagy, sem kívánatos.
Ó, nemcsak szemtől-szembe tűnsz te jónak!
Egy szót se szólj: leinformálható vagy.

(Lehallgatja az üzenetrögzítőjét)

HANG A TESTÜLETBŐL

(Balfelől)

A kisbefektetőkkel
Pikírt és tiszteletlen,
Tegnapelőtti törzshely
Se szent neki, veszetten
Nyal fölfelé a fickó,
És lefelé harap:
Hát tartsuk józanító
Kontroll alatt.

HANG A TESTÜLETBŐL

(Jobbfelől)

Erélyét bizonyítja,
Ha rendet tart a cégnél,
Hithű merkantilista:
Buzgóbb a kelleténél;
Hadd játssza túl a szerepét,
Ha féleredmény nem elég...

Méltánytalanság ráolvasni máris
A rágalmas szót: antiszociális.

HAGEN

(Összefont karral áll az ablaknál, és az alpinista szemébe néz)

Ranglétrák bárhány irigyelt fokát
Mind lendületből, könnyen léptem át:
Lépcsőzhetett sok törpe társam,
Mindig gyorslifttel közlekedtem,
És csak hitem maradt töretlen
A romlékony Hierarchiában.
Tanultam gyártástechnológiát,
Marketinget – s mi több! –, logisztikát;
Ötszáz tételnél többet tart ma számon
A telefonkönyv – fél Worms a barátom!

*(Újjaiból pisztolyt formál, és úgy tesz, mintha lelőné az alpinistát.
Az alpinista eltűnik a balszáron)*

Kifacsarás, stop loss, lombardhitel
Titkát korán sajátítottam el,
S most itt állok jókedvűen, mivel
Dörzsöltebb lettem valamennyivel:
Megbolygatni való rendet találtam
Az összes piaci diszciplinában –

HANG 1

Mindig csak ez a csörtetés,
És nyugtalan erőlködés...

HANG 2

A megnyerő
Nyugodt erő!

HAGEN

Poolba lépve shortolni jó,
Úgy épül a portfólió,
S a Gazda előtt hajbókolva hódol
A monacói s a hongkongi off shore... –
Enyém a poszt, mit régesrég reméltem:
Az utolsó előtti polcra léptem
A jogfolytonosság okán,

Ezért leszek, mint volt apám,
Nagy nitrogén- és olefindirektor,
Szektorok ura, miket ismerek jól.
Első helyettesként fungálok: ez sem
Végállomás, erős vagyok hitemben!
Kezemben mind a forgóeszközök
A föllazítás hadműveletéhez,
És elégedett leszek szerfölött,
Ha velem tart, ki hecchez kedvet érez...

HANG 1

Apró disznószemében
A komplex tükröződik,
A színlelő szemérem
Elrejtí fölmenőit:
Csúnyán csimpaszkodó csáp
– A nibelung-gyökér –
Aranyrögökhöz ér,
S karátot ront a kórság...
Hagen vacog a született nagyoktól,
De hogyha lentről bárki csúnya szót szól,
Egyből izgága lesz és arrogáns!

HANG 2

Szalagcímekhez nem fér gyöngé gáncs.
Az apja tett piszkos lépéseket,
Ő már a tiszta székbe érkezett:
Kellőképpen pacifikáltak
A mai nibelheimiak;
S te holmi gátlások miatt
Kicsúfolnád őket... Gyalázat!
Nem kérnek mást, csak az egyenlő
Elbánás elvét: megszívlelendő
A kívánság... Mutass empátiát,
És hagyd a patológiát.

HAGEN

(Olyan mozdulatot tesz, mintha szösz pöckölne le a zakója válláról)

Az önmegvalósítás iskoláját
Kijárva, láttam csábos csillogását

A krómacél kapuknak – most pedig, túl az ajtón,
A dögös Gerda lesi a parancsom.
Asztalra dönthetném, naná. De ehhez
Időm, kedvem se... Nem visz rá: a lélek.
A gondolatbűn már így is beszennyez,
Inkább a lélek szebb tájára térek.
Az volna csak szintiszta nyereség,
Ha ismerném a lélek vegyjelét,
S kitudhatnám legbensőbb kémiaját: –
Akadhat ennél merészebb kívánság?
A felezés kurtított ideje
Számításomban megsegítene;
S míg bomlanak varázsos izotópok,
Oszlásuk látva lennék végre boldog;
S a telefont le tudnám rakni jókor,
Ha tudnék váratlan reakciókról,
Hátsó szándékokról, és a Ház
Sok trükkjéről, melyet most elpalástol
Az egyenmosoly, mint habkönnyű fátyol...
Ezért vagyok állandó éjszakás:
Ha átfutom az e-mailjeiket,
Felségsértést látok a forgalomban...
Kínozza nyolcezer alkalmazottam
Az intézményes lelkiismeret.

(Leül az egyik géphez, és végigfuttatja kezét a klaviatúrán)

HANG 1

A körmeit tövig lerágva
Csúcs hatalomra aspirál,
Hadoval, be nem áll a szája:
Naponta számadást csinál,
S közben pattanásig feszülnek
Az idegszálak – jól tudod,
Hogy mérges versenyszellem ült meg
A cégnél minden zeg-zugot...
Enfant terrible! De mit sem ér el,
Acsarkodó, örök krakéler!

HANG 2

Olyan, minthogyha skatulyából

Húzták volna ki! A piáról
Már réges-régen leszokott;
Mindig fáradhatatlan, élénk,
Nem látni még egy ilyen észlényt.
Éleslátón tanácsot oszt,
Pontos, eredményorientált,
Csapatjátékosként figyel rád –
Készségesen kommunikál,
És minden szektort koordinál –

HAGEN

(Fölpattan a géptől. Maró gúnnyal)
Ó, hogy revolvereznek! Folyik a Feketítés!
Fölpaprikázza őket, aki túlteljesít, és
Kidolgozza a végső Platformstratégiát...
Ehhez bezzeg van Eszük!... Hálón szőtt Intrikájuk
Hozzám se fér, a kénes Bűzbombákat kiálljuk:
Sok Mikromániás a Makrogazdaság
Struktúrájában elvesz – Percemberkék loholnak
Stresszdömpingtől kiégve, Öklömbe futva holnap...
Várnám, hogy kiapad az Erőforrás... De nem.
A Parkolóba, s a Vásárváros Szívébe
Tavaszi Szél lopakszik, Nárciszzagot kísérve,
És a Meglepetés mindig töménytelen.
Az Innováció Gőgjét kell bemutatnom:
A Zászlórúd mögött áll Vásárcsarnoknyi Standom.
A Régió Ütőerén tartom Kezem.

(Leül a magastámlás főnöki forgószékre, és megkeresi egy másik gépen az Indexet. A kivetítőn is megjelenik a grafikon, majd több, egymást követő állást mutat)

...S a vérkeringés gyakran kóboráram.
A tőzsde minden profán rítusát
Ismerem, ideáit körbejártam,
Tanultam nüanszait, stílusát –
Már vigaszt lelnék valami kuszább
Hálózatban. Fáraszt a rend. Korábban
Se láttam azt a pontocskát, ahol
Egyetlen lávamasszává olvadnak össze
Forgótőkék formái; annyiszor

Kutattam – rendszeretemet legyőzve –
Az eszközt, amely léket üt a rendben!
Számlák, szaldó és százalék!
S az eredmény, az árva vég
Csak elvont érték, merőben költőietlen!
Hiába szépművészet a nemes
Pénzforgás, ha nincs: metafizikája...
F i n o m s z e r k e z e t? Jaj, ne... Bármilyen, csak
Nem ízetes, valljuk be, jó urak:
Könyökön jön ki al- és felvilága,
Gyerekszámoknak persze érdekes,
Mint minden játék a maga nemében.

(Föláll, és kivetítő grafikonjához lép)

Az Index szárnyalni kezdett a télen,
Emelkedést jelzett minden nyitás,
És annyi bessz után azt is megérttem,
Hogy rendkívüli volatilitást
Tapasztalunk... Hízott a májunk,
Hogy Guntherkével jó vásárt csinálunk...
Sosem volt még a Wälsunghoz hasonló
Királyi formánk, hogy naponta öt
Percentet szökkenünk... (Mesés idők,
A Parkra finoman szitált a porhó...)
...S a vonzáskörzet épp így szerepelt,
Kivéve Donnert: már a gyorsjelentés
Engedte sejteni... Árat emelt,
Aztán megroggyant... Ez se végleges még.
De mi a vad ingadozás oka?
A túltényésztés örökös hibája:
Csak extremitásból extremitásba
Van átjárás! Elképeszt, hogy soha
Nincs kiegyenlítődés: sosem áll le
A részvénytánc, nincsen tisztulás;
Láztérképként sosem simul ki már e
Parádés görbe: állandó a láz.

(A kivetítő képernyője kialszik)

HANG 1

Hogy fölvitte Wotan a dolgát!

Hogy fényezi folyton magát!
De még ha extraprofitot lát,
Se csillapszik: se hall, se lát...
Jó játékos: játszik a tűzzel.
Állítom, így csak az remeg,
Aki baljós vidékről került fel –
Aki h u r o k b a n született!

HANG 2

Burokban, kolléga, burokban!
Jövendölhetne bárki jós:
Ha Hagen egyszercsak berobban,
Az első generációs
Szorongások eltűnnek, és
Szipákoló apját hagyva
A G & N-t is rendberakja:
Gyors lesz a beilleszkedés.

(Az üzenet végén leteszik a kagylót)

HAGEN

(Visszaül a géphez. Lassú, vontatott hangon)
Miként alázhat meg minden tekintélyt,
Gondolkodom, hogyan lehet megint szép
A Nibelung név: a fülekben
Jéghidegen és fémesen cseng!...

(Gyors mozdulatok a billentyűkön)

Hollós portálra csatlakozva
Friss híreket bújok naponta;
A távközlés hollóit faggatom,
Buzgóságomnak bármi haszna volt-e?
Kérdez a hagen@raabe.de:
Ügyem haladt-e? Nőtt-e magzatom,
Az édes terv, pirospozsgás projekt –
A monstre májusi lakodalom?...
Találtam biztató leveleket...
A klientúra esküvőre készül;
Üzennek távoli promóterek,
Annyi jó hír, hogy fejem beleszédül,
Huhhhh!... Kiházásítom a Négyeket!...

Csak volna meg; s ha megvan már, de félig,
Szeretném, hogy egészben meglegyen!

(Tornáztatja, majd a tarkóján fonja össze a kezét)

A test jelez, ha hasztalan fecsérlik
Erőit: izzik minden ujjbegyem!
Garanciákat mindhiába kérek.
...Kifogni a sikert úgy érdemes,
Ha hálót vetünk a továbbiakra;
Mint jó profik, a csúcson hagyva abba...
Próbaüzem izgalma? Nem, nem, ez
A készenlét rohama: lázban égek,
Akárcsak Worms –

(Kopogtatnak)

Na végre. Gerda lesz.

(A titkárnő lép be, tisztességesen megrakott tálcával a kezében)

GERDA

Jó étvágyat! Grillezett libamáj,
Szeszmentes Heidrun...

HAGEN

(Elismerő pillantás a tálcára)

És hozzá egy kis homár.

Rámfért. Wotan fizesse meg.
Még Fenrisz sem volt éhesebb
Farkas nálam... Na, mi a helyzet,
Aranyom, a közgyűlési meghívókkal?

(Leplezetlen pillantás Gerda combjaira)

GERDA

Az IT-ből hétből heten visszajelezték;
Az FB újabb kiegészítést kér...

(Odakint beesteledik)

HAGEN

Mint mindig. Minden fönti sóhaj-óhaj
Nytott fülekre talál a cégnél,
Viszont egy napirendi pontot

(Órájára pillant)

– A negyed hatos lakomát –
Én is beiktatok, hogy
Tele hassal töprenghessek tovább.

(Eszik)

Gerdácska, áldom azt a kis kezét.

GERDA

Szóra sem érdemes. Végeztünk mára, Nibelung úr?

HAGEN

(Tele szájjal)

Wotan önnel.

(Gerda el)

Egy zengzetes fenék
Látványától az étvágy is megújul.
Csak így legyen a nyári vacsorán is,
Így fűszerezze falatom az ánizs...
És lombhulláskor az is kiderül,
Hogy az osztásnál ki maradt felül:
Kit buktat el, és kit emel a fénybe
A *Minden megtörténhet* mézes éve?

(Sötét)